

[Melchior]

Dette er naturligvis i mange henseender betænkeligt, bl. a. fordi vi kommer i den situation, at en sammenblanding af den lovgivende og den udøvende magt, hvilket jo er forbudt i henhold til grundlovens § 3, de facto finder sted. Vi har medlemmer her i tinget, der om eftermiddagen sidder og giver love, som de den næste formiddag sidder i en styrelse eller et ministerium og administrerer, og det er nok en betænkelig ting.

Nu er tingene jo ikke så firkantede, og der er traditioner og udvikling at tage hensyn til. Jeg havde den glæde sammen med folketingets formand og andre medlemmer af folketinget at være på venskabsbesøg i Israel. Under diskussioner med kolleger fra Knesset fik vi at vide, at i Israel, som har en kort, men dog meget grundig demokratisk tradition, kan statstjenestemænd – her er ikke tale om skolelærere, socialarbejdere osv., men administrerende folk fra centraladministrationen – overhovedet ikke kandidere til det israelske parlament, medmindre de senest 100 dage før valgdagen er fratrådt tjenesten i centraladministrationen. Det er måske en meget vidtgående måde at løse det på. Der findes mange mellemformer i forskellige med os sammenlignelige lande, men det er klart, at der ligger et betydeligt problem, og det må der gøres noget ved.

Hr. Ivar Hansen sagde her, at selvfølgelig skal det være muligt for folketingsmedlemmer at have et arbejde ved siden af, men han sagde kort efter selv, at mulighederne bliver mindre og mindre, og jeg tror ikke, det er muligt for f. eks. ham selv at have et sådant arbejde. Det er simpelt hen sådan, at der er meget stor forskel mellem, om et folketingsmedlem er medlem af en stor partigruppe eller en lille partigruppe, og om det er et medlem, der tit er bud efter til skrivning af artikler og til møder, således at vedkommende må holde sig orienteret om mange flere ting, eller om der er, skal vi sige tale om et mere menigt medlem af en gruppe – uden at lægge noget nedsættende deri – og oven i købet af en stor gruppe.

Vi har en frygt her i landet for at få levebrødspolitikere. I stedet for har vi fået halvtidspolitikere, og jeg tror, at denne omstændighed er stærkt medvirkende til, at lovgivningsarbejdet er blevet for diffust. Det kan man selvfølgelig skyldte embedsmændene for, men lovgivningen ligger nu engang i folke-

tinget, og det er folketingets medlemmer, der har ansvar for at kræve de nødvendige konsekvensberegninger, således at der bliver sammenhæng i det. Da der som regel ikke findes referater fra udvalgmøder og gruppemøder, så er manglende tilstedeværelse på grund af job i administration eller et andet hverv selvfølgelig skadelig for det enkelte folketingsmedlems mulige indsats.

Imidlertid er det ikke CDs mening, at vi skal afkorte de tjenestemænd, der er medlemmer af folketinget, i deres nuværende rettigheder. Vi ville foretrække, at man de facto hævede lønnen for samtlige og så skar alle biindtægter væk, men som flere talere har været inde på, er der mange besværligheder forbundet hermed. Jeg kan oplyse, at mit parti i løbet af få dage vil fremsætte et forslag til ændring af lov om valg til folketinget, bl. a. af den paragraf, der drejer sig om vederlaget, og især af den paragraf, der drejer sig om, hvad der skal ske vederlagsmæssigt med medlemmer, der er fratrådt. Der vil vi forsøge at få gennemført, at der udbetales ventepenge til tidligere folketingsmedlemmer i indtil to år, dog med en vis afkorting i forhold til det, de måtte tjene i denne toårsperiode.

En væsentlig hensigt med dette forslag ligner hensigten med det foreliggende forslag fra fremskridtspartiet, nemlig at ligestille tjenestemænd – for de skal selvfølgelig ikke være omfattet af sådanne ventepenge – i det mindste tryghedsmæssigt efter en udtræden af folketinget, enten det så skyldes sygdom eller mangel på genvalg, med privat ansatte eller selvstændige. Det tror vi er et forslag, som vil kunne vinde gehør, det håber vi i hvert fald.

Vi finder ikke, at det her foreliggende forslag, som vil tage noget fra nogle, men i virkeligheden bare stiller nogle flere dårligere, end rimeligt er, er et passende udgangspunkt, og vi venter os ikke meget af udvalgsarbejdet om det foreliggende lovforslag.

Freddy Madsen (DKP):

Vi har gentagne gange stillet os positivt over for at se på de særlige problemer i forbindelse med de folketingsmedlemmer, der er tjenestemænd, idet vi også har fundet, at der med hensyn til den aflønning, der finder sted, når man ikke kan passe sin stilling, er